

I avail myself of this opportunity to renew to Your Excellency the assurances of my highest consideration.

For the Government of the
Grand Duchy of Luxembourg

Made 25 June 2003
[Perb.0.6869/98 Vol. 3(); PN(PU²)80/A/IV]

DATO' DR. JAMALUDIN BIN MOHD JARJIS
Second Minister of Finance

[To be laid before the Dewan Rakyat pursuant to subsection 132(6) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967]

P.U. (A) 272.

**AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967
DAN
AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967**

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI (KERAJAAN BERAJA SWEDEN) 2003

PADA menjalankan kuasa yang diberikan oleh subseksyen 132(1) Akta Cukai Pendapatan 1967 [Akta 53] dan subseksyen 65A(1) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967 [Akta 543], Menteri membuat perintah yang berikut:

Nama

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Kerajaan Beraja Sweden) 2003**.

Pelepasan cukai dua kali

2. Adalah diisytiharkan bahawa perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat oleh Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Beraja Sweden dengan tujuan memberikan pelepasan cukai dua kali berhubung dengan cukai Malaysia dan cukai Sweden (sebagaimana yang ditakrifkan dalam setiap hal dalam perkiraan itu) dan adalah suai manfaat perkiraan itu dikuatkuasakan.

**JADUAL
(Perenggan 2)**

**PERJANJIAN ANTARA KERAJAAN MALAYSIA DENGAN KERAJAAN BERAJA
SWEDEN BAGI PENGELAKAN PENCUKAIAN DUA KALI DAN PENCEGAHAN
PELARIAN FISKAL MENGENAI CUKAI ATAS PENDAPATAN**

Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Beraja Sweden berhasrat untuk membuat Perjanjian bagi pengelakan pencukaian dua kali dan pencegahan pelarian fiskal mengenai cukai atas pendapatan, telah bersetuju seperti yang berikut:

Perkara 1

ORANG YANG DILIPUTI

Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi orang yang merupakan pemastautin di satu atau kedua-dua Negara Pejanji.

Perkara 2

CUKAI YANG DILIPUTI

1. Cukai yang sedia ada yang menjadi perkara Perjanjian ini ialah:

(a) di Malaysia:

(i) cukai pendapatan; dan

(ii) cukai pendapatan petroleum;

(kemudian daripada ini disebut “cukai Malaysia”);

(b) di Sweden:

(i) cukai pendapatan negara (den statliga inkomstskatten);

(ii) cukai penangguhan atas dividen (kuponstskatten);

(iii) cukai pendapatan ke atas bukan pemastautin (den sarskilda inkomstskatten for utomlands bosatta);

(iv) cukai pendapatan ke atas seniman dan atlet yang bukan pemastautin (den sarskilda inkomstskatten for utomlands bosatta artister m.fl.); dan

(v) cukai pendapatan munisipal (den kommunala inkomstskatten);

(kemudian daripada ini disebut “cukai Sweden”).

2. Perjanjian ini hendaklah juga terpakai bagi apa-apa cukai atas pendapatan yang serupa atau yang sebahagian besarnya serupa yang dikenakan selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau menggantikan, cukai yang sedia ada. Pihak berkuasa berwibawa Negara-Negara Pejanji hendaklah memberitahu satu sama lain perubahan penting yang telah dibuat dalam undang-undang pencukaian masing-masing.

Perkara 3

TAKRIF AM

1. Bagi maksud Perjanjian ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain:

(a) istilah “Malaysia” ertinya wilayah Persekutuan Malaysia, perairan wilayah Malaysia serta dasar laut dan tanah bawah perairan wilayah itu, dan termasuklah mana-mana kawasan yang melewati batasan perairan wilayah Malaysia, serta dasar laut dan tanah bawah mana-mana kawasan sedemikian, yang telah atau boleh kemudian daripada ini ditetapkan di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut undang-undang antarabangsa sebagai suatu kawasan yang ke atasnya Malaysia mempunyai hak kedaulatan bagi maksud menjelajah dan mengeksplotasi sumber semula jadi, sama ada hidup atau tidak hidup;

- (b) istilah “Sweden” ertinya Kerajaan Beraja Sweden dan, apabila digunakan dalam pengertian geografi, termasuklah wilayah negara, laut wilayah Sweden dan juga kawasan maritim lain yang ke atasnya Sweden menjalankan hak atau bidang kuasa kedaulatan mengikut undang-undang antarabangsa;
- (c) istilah “suatu Negara Pejanji” dan “Negara Pejanji yang satu lagi” ertinya Malaysia atau Sweden mengikut kehendak konteks;
- (d) istilah “orang” termasuklah seseorang individu, sesuatu syarikat dan mana-mana kumpulan orang yang lain;
- (e) istilah “syarikat” ertinya mana-mana pertubuhan perbadanan atau apa-apa entiti yang dikira sebagai suatu pertubuhan perbadanan bagi maksud cukai;
- (f) istilah “perusahaan suatu Negara Pejanji” dan “perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi” masing-masingnya bererti suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dan suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi;
- (g) istilah “rakyat” ertinya:
 - (i) mana-mana individu yang mempunyai kewarganegaraan suatu Negara Pejanji;
 - (ii) mana-mana orang di sisi undang-undang, perkongsian atau persatuan, yang memperoleh tarafnya yang sedemikian daripada undang-undang yang berkuat kuasa di suatu Negara Pejanji;
- (h) istilah “lalu lintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan dengan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji, kecuali apabila kapal atau pesawat udara itu dikendalikan semata-mata di antara tempat-tempat yang terletak di dalam Negara Pejanji yang satu lagi;
- (i) istilah “pihak berkuasa berwibawa” ertinya:
 - (i) dalam hal Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa; dan
 - (ii) dalam hal Sweden, Menteri Kewangan, wakilnya yang diberi kuasa atau pihak berkuasa yang ditetapkan sebagai pihak berkuasa berwibawa bagi maksud Perjanjian ini.

2. Berkenaan dengan pemakaian Perjanjian ini pada bila-bila masa oleh suatu Negara Pejanji, mana-mana istilah yang tidak ditakrifkan dalam Perjanjian ini hendaklah, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti yang dipunyainya pada masa itu di bawah undang-undang Negara itu bagi maksud cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai, apa-apa erti di bawah undang-undang cukai yang terpakai bagi Negara itu mengatasi erti yang diberikan kepada istilah itu di bawah undang-undang lain Negara itu.

Perkara 4

PEMASTAUTIN

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “pemastautin suatu Negara Pejanji” ertinya mana-mana orang yang, di bawah undang-undang cukai Negara itu, boleh dikenakan cukai di dalamnya oleh sebab domisilnya, pemastautinannya, tempat pengurusannya atau apa-apa kriteria lain yang serupa jenisnya, dan juga termasuklah Negara itu dan subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan dan mana-mana badan berkanun atau agensi kerajaan Negara itu. Walau bagaimanapun, dalam hal sesuatu perkongsian atau estet, istilah itu terpakai hanya setakat yang pendapatan yang diperoleh melalui perkongsian atau estet itu adalah tertakluk kepada cukai di dalam Negara itu sebagai pendapatan pemastautin, sama ada dalam tangannya sendiri atau dalam tangan pekongsinya atau benefisiarinya.
2. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1 seseorang individu ialah pemastautin di kedua-dua Negara Pejanji, maka tarafnya hendaklah ditentukan seperti yang berikut:
 - (a) dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang di dalamnya dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya, jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di kedua-dua Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang dengannya hubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan utama);
 - (b) jika Negara yang di dalamnya dia mempunyai pusat kepentingan utamanya tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di salah satu Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang di dalamnya dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;
 - (c) jika dia mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara itu, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang dia ialah rakyatnya;
 - (d) jika dia ialah rakyat kedua-dua Negara atau bukan rakyat kedua-dua Negara itu, pihak berkuasa berwajib Negara-Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan itu melalui persetujuan bersama.
3. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1, seseorang selain seseorang individu ialah pemastautin di kedua-dua Negara Pejanji, pihak berkuasa berwajib Negara-Negara Pejanji hendaklah berusaha untuk menyelesaikan persoalan itu melalui persetujuan bersama.

Perkara 5

ESTABLISHMEN TETAP

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “establishmen tetap” ertinya suatu tempat perniagaan tetap yang melaluinya perniagaan sesuatu perusahaan dijalankan secara keseluruhannya atau sebahagiannya.

-
2. Istilah “establismen tetap” termasuklah terutamanya;
 - (a) sesuatu tempat pengurusan;
 - (b) sesuatu cawangan;
 - (c) sesuatu pejabat;
 - (d) sesuatu kilang;
 - (e) sesuatu bengkel; dan
 - (f) sesuatu lombong, telaga minyak atau gas, sesuatu kuari atau mana-mana tempat pengeluaran sumber semula jadi yang lain.
 3. Sesuatu tapak bangunan atau projek pembinaan, pemasangan atau pemasangan menjadi suatu establismen tetap hanya jika tapak atau projek itu wujud lebih daripada 12 bulan.
 4. Walau apa pun peruntukan yang terdahulu Perkara ini, istilah “establismen tetap” hendaklah disifatkan tidak termasuk:
 - (a) penggunaan kemudahan semata-mata bagi maksud penyimpanan, pempameran atau penyerahan barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu;
 - (b) penyelenggaraan sesuatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud penyimpanan, pempameran atau penyerahan;
 - (c) penyelenggaraan sesuatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud pemprosesan oleh perusahaan yang lain;
 - (d) penyelenggaraan sesuatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud pembelian barangan atau dagangan, atau dagangan, atau bagi maksud pengumpulan maklumat, bagi perusahaan itu;
 - (e) penyelenggaraan sesuatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud menjalankan apa-apa aktiviti lain yang bersifat persediaan atau tambahan bagi perusahaan itu;
 - (f) penyelenggaraan sesuatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi apa-apa kombinasi aktiviti yang disebut dalam subperenggan (a) hingga (e), dengan syarat bahawa aktiviti keseluruhan tempat perniagaan yang tetap itu yang terhasil daripada kombinasi ini bersifat persediaan atau tambahan.
 5. Sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji hendaklah disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi jika perusahaan itu menjalankan aktiviti penyeliaan di Negara yang satu lagi itu selama lebih daripada enam bulan berkaitan dengan suatu tapak bangunan atau projek pembinaan, pemasangan atau pemasangan yang sedang dijalankan di Negara yang satu lagi itu.

6. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 dan 2, jika seseorang - selain ejen bertaraf bebas yang baginya perenggan 7 terpakai - bertindak di suatu Negara Pejanji bagi pihak suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi, perusahaan itu hendaklah disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu berkenaan dengan apa-apa aktiviti yang dijalankan oleh orang itu bagi perusahaan itu, jika orang sedemikian:

- (a) mempunyai, dan lazimnya menjalankan di dalam Negara itu suatu kuasa untuk membuat kontrak atas nama perusahaan itu, melainkan jika aktiviti orang sedemikian terhad kepada aktiviti yang disebut dalam perenggan 4 yang, jika dijalankan melalui tempat perniagaan yang tetap, tidak akan menjadikan tempat perniagaan yang tetap ini suatu establismen tetap di bawah peruntukan perenggan itu; atau
- (b) menyelenggarakan di Negara yang mula-mula disebut itu suatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan yang daripadanya dia biasa menerima dan memenuhi tempahan bagi pihak perusahaan itu.

7. Suatu perusahaan suatu Negara Pejanji tidaklah boleh disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi semata-mata kerana perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu melalui broker, ejan komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas, dengan syarat bahawa orang itu bertindak dalam perjalanan biasa urusan mereka.

8. Hakikat bahawa sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, atau yang menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu (sama ada melalui suatu establismen tetap atau selainnya), tidaklah dengan sendirinya menjadikan mana-mana satu syarikat itu suatu establismen tetap syarikat yang satu lagi.

Perkara 6

PENDAPATAN DARIPADA HARTA TAK ALIH

1. Pendapatan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada harta tak alih (termasuk pendapatan daripada pertanian atau perhutanan) yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. (a) Istilah “harta tak alih” hendaklah, tertakluk kepada peruntukan subperenggan (b) dan (c), mempunyai erti yang dipunyainya di bawah undang-undang Negara Pejanji yang di dalamnya harta yang berkenaan itu terletak.
- (b) Istilah “harta tak alih” hendaklah dalam apa-apa hal termasuk bangunan, harta tambahan kepala harta tak alih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan perhutanan, hak yang baginya peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah terpakai, usufruk harta tak alih dan hak kepada pembayaran berubah atau tetap sebagai balasan bagi mengerjakan, atau hak untuk mengerjakan, mendapan mineral, sumber dan sumber jadi yang lain.
- (c) Kapal, bot dan pesawat udara tidaklah boleh dianggap sebagai harta tak alih.

3. Peruntukan perenggan 1 hendaklah terpakai bagi pendapatan yang diperoleh daripada penggunaan langsung, penyewaan, atau penggunaan dalam apa-apa bentuk lain harta tak alih.
4. Peruntukan perenggan 1 dan 3 hendaklah terpakai juga bagi pendapatan daripada harta tak alih sesuatu perusahaan dan bagi pendapatan daripada harta tak alih yang digunakan bagi pelaksanaan perkhidmatan persendirian bebas.

Perkara 7

KEUNTUNGAN PERNIAGAAN

1. Keuntungan sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya. Jika perusahaan itu menjalankan perniagaan seperti yang disebut terdahulu, keuntungan perusahaan itu bolehlah dicukai di Negara yang satu lagi tetapi hanya sekian banyak daripada keuntungan yang boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu.
2. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 3, jika sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah, di setiap Negara Pejanji, dikaitkan dengan establismen tetap itu keuntungan yang mungkin dijangkakan dapat dibuat olehnya jika perusahaan itu ialah suatu perusahaan yang berlainan dan bersaing yang terlibat dalam aktiviti yang sama atau serupa di bawah keadaan yang sama atau serupa dan berurusan dengan sepenuhnya kebebasan dengan perusahaan yang baginya ia merupakan establismen tetap.
3. Dalam menentukan keuntungan sesuatu establismen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan perbelanjaan termasuk perbelanjaan eksekutif dan pentadbiran am, yang boleh dipotong jika establismen tetap itu ialah suatu perusahaan bebas, setakat yang keuntungan itu dengan semunasabahnya boleh diuntukkan bagi establismen tetap itu, sama ada dilakukan di Negara yang di dalamnya establismen tetap itu terletak atau di tempat lain.
4. Jika maklumat yang ada tidak mencukupi untuk menentukan keuntungan yang dikaitkan dengan establismen tetap sesuatu perusahaan, tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh menyentuh pemakaian mana-mana undang-undang Negara itu yang berhubungan dengan penentuan tanggungan cukai seseorang melalui budi bicara yang digunakan atau anggaran yang dibuat, dengan syarat bahawa undang-undang itu hendaklah terpakai, setakat yang dibenarkan oleh maklumat yang ada, mengikut prinsip Perkara ini.
5. Tiada keuntungan boleh dikaitkan dengan sesuatu establismen tetap semata-mata oleh sebab establismen tetap itu membeli barangan atau dagangan bagi perusahaan itu.
6. Bagi maksud perenggan yang terdahulu, keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap itu hendaklah ditentukan melalui kaedah yang sama dari tahun ke tahun melainkan jika terdapat alasan yang baik dan mencukupi untuk melakukan sebaliknya.

7. Jika keuntungan termasuk butiran pendapatan yang diperkatakan secara berasingan dalam Perkara-Perkara lain Perjanjian ini, maka peruntukan Perkara-Perkara itu tidak akan tersentuh oleh peruntukan Perkara ini.

Perkara 8

PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN UDARA

1. Keuntungan sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji daripada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalu lintas antarabangsa boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu sahaja.
2. Peruntukan perenggan 1 hendaklah juga terpakai bagi keuntungan daripada penyertaan dalam sesuatu kumpulan, perniagaan bersama atau agensi pengendalian antarabangsa.

Perkara 9

PERUSAHAAN BERSEKUTU

1. Jika—
 - (a) sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal sesuatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi; atau
 - (b) orang yang sama menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji dan sesuatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi,

dan dalam mana-mana satu hal syarat-syarat dibuat atau dikenakan antara kedua-dua perusahaan itu dalam hubungan komersial atau kewangan mereka yang berbeza daripada apa yang akan dibuat antara perusahaan-perusahaan bebas, maka apa-apa keuntungan yang, jika tidak kerana syarat-syarat itu, sepatutnya telah terakru kepada salah satu perusahaan itu, tetapi disebabkan oleh syarat-syarat itu, telah tidak terakru sedemikian, bolehlah dimasukkan dalam keuntungan perusahaan itu dan dicukai dengan sewajarnya.

2. Jika suatu Negara Pejanji memasukkan dalam keuntungan sesuatu perusahaan Negara itu—dan mengenakan cukai dengan sewajarnya—keuntungan yang atasnya suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi telah dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu dan keuntungan yang dimasukkan sedemikian itu ialah keuntungan yang sepatutnya telah terakru kepada perusahaan Negara yang mula-mula disebut itu jika syarat-syarat yang dibuat antara kedua-dua perusahaan itu merupakan syarat-syarat yang akan dibuat antara perusahaan-perusahaan bebas, maka Negara yang satu lagi itu hendaklah membuat suatu pelarasan yang sesuai kepada jumlah cukai yang dikenakan di dalam Negara itu ke atas keuntungan itu jika pelarasan itu dianggap wajar oleh Negara yang satu lagi itu. Pada menentukan pelarasan sedemikian, perhatian yang sewajarnya hendaklah diberikan kepada peruntukan lain Perjanjian ini dan pihak berkuasa berwibawa Negara-Negara Pejanji hendaklah jika perlu, berunding antara satu sama lain.

Perkara 10

DIVIDEN

1. Dividen yang dibayar oleh sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.
2. Dividen yang dibayar oleh sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin Sweden kepada pemastautin Malaysia boleh juga dicukai di Sweden mengikut undang-undang Sweden, tetapi jika penerima itu ialah pemunya benefisial dividen, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 15 peratus jumlah kasar dividen itu. Jika, bagaimanapun, pemunya benefisial dividen itu ialah suatu syarikat (selain suatu perkongsian) yang memegang secara langsung sekurang-kurangnya 10 peratus daripada kuasa mengundi syarikat yang membayar dividen itu, dividen itu hendaklah dikecualikan daripada cukai di Sweden.
3. Dividen yang dibayar oleh sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin Malaysia kepada pemastautin Sweden yang merupakan pemunya benefisial dividen itu hendaklah dikecualikan daripada apa-apa cukai di Malaysia yang boleh dikenakan ke atas dividen sebagai tambahan kepada cukai yang boleh dikenakan berkenaan dengan pendapatan atau keuntungan syarikat itu.
4. Peruntukan perenggan 2 dan 3 tidak menyentuh pencukaian syarikat itu berkenaan dengan keuntungan yang daripadanya dividen itu dibayar.
5. Istilah “dividen” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada syer atau hak lain, yang bukannya tuntutan hutang, penyertaan dalam keuntungan, dan juga pendapatan daripada hak perbadanan lain yang tertakluk kepada kaedah pencukaian yang sama sebagaimana pendapatan daripada syer oleh undang-undang Negara yang baginya syarikat yang membuat pengagihan itu merupakan pemastautin.
6. Peruntukan perenggan 1, 2 dan 3 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial dividen itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi, yang baginya syarikat yang membayar dividen itu merupakan pemastautin, melalui establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian yang bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan pemegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.
7. Jika suatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji memperoleh pendapatan atau keuntungan daripada Negara Pejanji yang satu lagi, maka Negara yang satu lagi itu tidak boleh mengenakan apa-apa cukai ke atas dividen yang dibayar oleh syarikat itu, kecuali setakat yang dividen itu dibayar kepada pemastautin Negara yang satu lagi itu atau setakat yang pemegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang terletak di dalam Negara yang satu lagi itu, atau tidak boleh menjadikan keuntungan tidak diagihkan

syarikat itu tertakluk kepada cukai ke atas keuntungan tidak diagihkan syarikat itu, walaupun jika dividen yang dibayar atau keuntungan tidak diagihkan itu terdiri, keseluruhannya atau sebahagiannya, daripada pendapatan atau keuntungan yang terbit di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 11

BUNGA

1. Bunga yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, bunga itu boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang di dalamnya bunga itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial bunga itu ialah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi; cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 10 peratus daripada jumlah kasar bunga itu.
3. Walau apa pun peruntukan perenggan 2, Kerajaan suatu Negara Pejanji hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara Pejanji yang satu lagi berkenaan dengan bunga yang diperoleh oleh Kerajaan itu daripada Negara yang satu lagi itu.
4. Bagi maksud perenggan 3, istilah “Kerajaan”:
 - (a) dalam hal Malaysia ertinya Kerajaan Malaysia dan termasuklah:
 - (i) kerajaan-kerajaan negeri;
 - (ii) Bank Negara Malaysia;
 - (iii) pihak berkuasa tempatan;
 - (iv) badan berkanun; dan
 - (v) Bank Eksport-Import Malaysia Berhad (Bank EXIM);
 - (b) dalam hal Sweden ertinya Kerajaan Sweden dan termasuklah:
 - (i) Bank Pusat Sweden;
 - (ii) subbahagian politik;
 - (iii) pihak berkuasa tempatan;
 - (iv) badan berkanun;
 - (v) Perbadanan Kredit Eksport Sweden (SEK), setakat yang pinjaman itu dijamin oleh Kerajaan Sweden; dan
 - (vi) Pihak Berkuasa Kemajuan Antarabangsa Sweden (SIDA).
5. Istilah “bunga” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada semua jenis tuntutan hutang, sama ada dicagarkan melalui gadai janji atau tidak dan sama ada membawa hak untuk menyertai dalam keuntungan penghutang atau tidak, dan khususnya, pendapatan daripada sekuriti kerajaan dan pendapatan daripada bon atau debentur, termasuk premium dan hadiah atas sekuriti, bon atau debentur itu. Caj penalti kerana pembayaran lewat tidaklah boleh dianggap sebagai bunga bagi maksud Perkara ini.

6. Peruntukan perenggan 1, 2 dan 3 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial bunga itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang di dalamnya bunga itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di dalam Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian yang bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan tuntutan hutang yang berkenaan dengannya bunga itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

7. Bunga hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya ialah pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar bunga itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau bukan, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengannya keberhutangan yang ke atasnya bunga itu dibayar telah dilakukan, dan bunga itu ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka bunga itu hendaklah disifatkan terbit di Negara yang di dalamnya establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.

8. Jika, oleh sebab hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, jumlah bunga, dengan mengambil kira tuntutan hutang yang kerananya bunga itu dibayar, melebihi jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah bunga yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 12

ROYALTI

1. Royalti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, royalti sedemikian boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang di dalamnya royalti itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial royalti itu ialah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 8 peratus daripada jumlah kasar royalti itu.

3. Istilah “royalti” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran yang diterima sebagai balasan bagi penggunaan, atau hak untuk menggunakan, apa-apa hak cipta karya kesusasteraan, kesenian atau saintifik (termasuk filem sinematograf, dan filem atau pita bagi penyiaran radio atau televisyen), apa-apa paten, cap dagangan, reka bentuk atau model, pelan, formula atau proses rahsia, atau bagi penggunaan, atau hak untuk menggunakan, kelengkapan perindustrian, komersial atau saintifik atau bagi maklumat (kepandaian) mengenai pengalaman perindustrian, komersial atau saintifik.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial royalti itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang di dalamnya royalti itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara yang satu lagi perkhidmatan persendirian bebas dari pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya royalti itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

5. Royalti hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya ialah pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar royalti itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau bukan, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengannya liabiliti untuk membayar royalti itu telah dilakukan, dan royalti sedemikian ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka royalti itu hendaklah disifatkan terbit di Negara yang di dalamnya establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.

6. Jika, oleh sebab hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, jumlah royalti, dengan mengambil kira penggunaan, hak atau maklumat yang baginya royalti itu dibayar, melebihi jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, dengan mengambil kira sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 13

FI BAGI PERKHIDMATAN TEKNIK

1. Fi bagi perkhidmatan teknik yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, fi bagi perkhidmatan teknik boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang di dalamnya perkhidmatan teknik itu terbit dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial fi bagi perkhidmatan teknik itu ialah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 8 peratus jumlah kasar fi bagi perkhidmatan teknik itu.

3. Istilah “fi bagi perkhidmatan teknik” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran kepada mana-mana orang, selain kepada pekerja orang yang membuat pembayaran itu, sebagai balasan bagi apa-apa perkhidmatan yang bersifat teknik, pengurusan atau perundingan.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial fi bagi perkhidmatan teknik itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang di dalamnya fi

bagi perkhidmatan teknik itu terbit melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap, dan fi bagi perkhidmatan teknik itu adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

5. Fi bagi perkhidmatan teknik hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji apabila pembayar ialah pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar fi bagi perkhidmatan teknik itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau bukan, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengannya liabiliti untuk membayar fi bagi perkhidmatan teknik itu telah dilakukan, dan fi bagi perkhidmatan teknik sedemikian ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka fi bagi perkhidmatan teknik itu hendaklah disifatkan terbit di Negara Pejanji yang di dalamnya establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.

6. Jika, disebabkan oleh suatu hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang yang lain, fi bagi perkhidmatan teknik, dengan mengambil kira perkhidmatan yang baginya fi itu dibayar, melebihi jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai bagi jumlah yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 14

LABA MODAL

1. Laba yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada pemberian hakmilik harta tak alih yang disebut dalam Perkara 6 dan yang terletak di dalam Negara Pejanji yang satu lagi, atau daripada pemberian hakmilik syer dalam sesuatu syarikat yang asetnya terdiri terutamanya daripada harta itu, boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

2. Laba daripada pemberian hakmilik harta alih yang menjadi sebahagian daripada harta perniagaan sesuatu establismen tetap yang dipunyai oleh suatu perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi atau harta alih mengenai suatu pusat kegiatan tetap yang tersedia bagi pemastautin suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud menjalankan perkhidmatan persendirian bebas, termasuk laba daripada pemberian hakmilik establismen tetap sedemikian (bersendirian atau bersama dengan keseluruhan perusahaan) atau pusat kegiatan tetap sedemikian, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

3. Laba yang diperoleh oleh pemastautin Negara Pejanji daripada pemberian hakmilik kapal atau pesawat udara yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa atau harta alih mengenai pengendalian kapal atau pesawat udara itu, boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.

4. Laba daripada pemberian hakmilik apa-apa harta selain yang disebut dalam perenggan 1, 2 dan 3, boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang baginya pemberi hakmilik itu ialah pemastautinnya.

5. Walau apa pun peruntukan perenggan 4, laba daripada pemberian hakmilik apa-apa harta yang diperoleh oleh seseorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji dan yang telah menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang mula-mula disebut itu jika hakmilik harta itu berlaku pada bila-bila masa dalam tempoh sepuluh tahun berikutnya selepas tarikh individu itu terhenti menjadi pemastautin Negara yang mula-mula disebut itu.

Perkara 15

PERKHIDMATAN PERSENDIRIAN BEBAS

1. Pendapatan yang diperoleh oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan profesional atau aktiviti lain yang bersifat bebas boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu kecuali dalam hal keadaan yang berikut, apabila pendapatan sedemikian boleh dicukai juga di Negara Pejanji yang satu lagi itu:

- (a) jika dia mempunyai pusat kegiatan tetap yang biasanya tersedia untuknya di Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud menjalankan aktivitinya; dalam hal itu, hanya sekian banyak pendapatannya yang boleh dikaitkan dengan pusat kegiatan tetap itu boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi; atau
- (b) jika dia tinggal di Negara Pejanji yang satu lagi bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang berjumlah kepada atau yang pada agregatnya melebihi 183 hari dalam mana-mana tempoh dua belas bulan yang bermula atau berakhir dalam tahun kalendar yang berkenaan; dalam hal itu hanya sekian banyak pendapatannya yang diperoleh daripada aktivitinya yang dijalankan di Negara yang satu lagi itu boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Istilah “perkhidmatan profesional” termasuklah khususnya aktiviti saintifik kesusasteraan, kesenian, pendidikan atau pengajaran yang bebas dan juga aktiviti pakar perubatan, peguam, jurutera, arkitek, doktor pergigian dan akauntan yang bebas.

Perkara 16

PERKHIDMATAN PERSENDIRIAN TIDAK BEBAS

1. Tertakluk kepada peruntukan Perkara 17, 19, 20 dan 21, gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan sesuatu pekerjaan boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika pekerjaan itu dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi. Jika pekerjaan itu dijalankan sedemikian, apa-apa saraan yang diperoleh daripada pekerjaan itu boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

2. Walau apa pun peruntukan perenggan 1, saraan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan pekerjaan yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai hanya di Negara yang mula-mula disebut itu jika:

- (a) penerima itu berada di Negara yang satu lagi bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang pada agregatnya tidak melebihi 183 hari dalam mana-mana tempoh dua belas bulan yang bermula atau berakhir dalam tahun kalendar yang berkenaan; dan
- (b) saraan itu dibayar oleh, atau bagi pihak, seseorang majikan yang bukannya pemastautin Negara yang satu lagi itu; dan
- (c) saraan itu tidak ditanggung oleh suatu etablismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang dipunyai oleh majikan itu di Negara yang satu lagi.

3. Walau apa pun peruntukan yang terdahulu Perkara ini, saraan yang diperoleh berkenaan dengan pekerjaan yang dijalankan di atas kapal atau di dalam pesawat udara yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji boleh dicukai di Negara itu.

Perkara 17

FI PENGARAH

Fi pengarah dan bayaran seumpamanya yang lain yang diperoleh oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji atas sifatnya sebagai anggota lembaga pengarah sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 18

SENIMAN DAN AHLI SUKAN

1. Walau apa pun peruntukan Perkara 15 dan 16, pendapatan yang diperoleh oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai seniman, seperti seniman teater, wayang gambar, radio atau televisyen, atau pemuzik, atau sebagai seorang ahli sukan, daripada aktiviti persendirian yang sedemikian yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Jika pendapatan berkenaan dengan aktiviti persendirian yang dijalankan oleh seseorang seniman atau ahli sukan atas sifatnya yang sedemikian terakru bukan kepada seniman atau ahli sukan itu sendiri tetapi kepada orang lain, pendapatan itu boleh walau apa pun peruntukan Perkara 7, 15 dan 16, dicukai di Negara Pejanji yang di dalamnya aktiviti seniman atau ahli sukan itu dijalankan.

3. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai bagi saraan atau keuntungan yang diperoleh daripada aktiviti yang dijalankan di suatu Negara Pejanji jika lawatan ke Negara itu adalah secara langsung atau tidak langsung disokong keseluruhannya atau hampir keseluruhannya daripada dana awam Negara Pejanji yang satu lagi, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 19

PENCEN, ANUITI DAN BAYARAN YANG SEUMPAMANYA

1. Pencen dan saraan seumpamanya yang lain, bayaran di bawah perundangan Bantuan Keselamatan Sosial dan anuiti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu.
2. Istilah “anuiti” ertinya suatu jumlah wang tertentu yang kena dibayar secara berkala pada masa tertentu semasa hayat atau semasa suatu tempoh masa yang dinyatakan atau yang boleh ditentukan di bawah obligasi untuk membuat pembayaran sebagai balasan bagi balasan yang memadai dan penuh dalam bentuk wang atau yang boleh dinilai dengan wang.

Perkara 20

PERKHIDMATAN KERAJAAN

1. (a) Gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain, selain pencen, yang dibayar oleh suatu Negara Pejanji atau suatu subbahagian politik atau suatu pihak berkuasa tempatan atau suatu badan berkanunnya kepada seseorang individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.
(b) Walau bagaimanapun, gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain, boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika perkhidmatan itu diberikan di Negara yang satu lagi itu dan individu itu ialah pemastautin Negara yang satu lagi itu yang:
 - (i) juga rakyat Negara yang satu lagi itu, atau
 - (ii) tidak menjadi pemastautin Negara yang satu lagi itu semata-mata bagi maksud memberikan perkhidmatan.
2. Peruntukan Perkara 16 dan 17 hendaklah terpakai bagi gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan yang berkaitan dengan perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 21

PENUNTUT DAN PELATIH

Seseorang individu yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji sebaik sebelum membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi dan sedang berada secara sementara di Negara yang satu lagi itu semata-mata:

- (a) sebagai seorang penuntut di universiti, kolej, sekolah atau institusi pendidikan yang diiktiraf seumpama itu yang lain di Negara yang satu lagi itu;
- (b) sebagai seorang perantis perniagaan atau teknik; atau

- (c) sebagai seorang penerima suatu pemberian, elaun untuk menggantikan perbelanjaan khusus atau award bagi maksud utama pengajian, penyelidikan atau latihan daripada Kerajaan salah satu Negara atau daripada organisasi saintifik, pendidikan, keagamaan atau khairat atau di bawah suatu program bantuan teknik yang dibuat oleh Kerajaan salah satu Negara itu,

hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu mengenai:

- (i) segala remitan dari luar negara bagi maksud saraan, pendidikan, pengajian, penyelidikan atau latihannya;
- (ii) jumlah pemberian, elaun untuk menggantikan perbelanjaan khusus atau award itu; dan
- (iii) apa-apa saraan yang tidak melebihi dollar US 2,500 setahun berkenaan dengan perkhidmatan di Negara yang satu lagi itu dengan syarat perkhidmatan itu dijalankan berkaitan dengan pengajian, penyelidikan atau latihannya atau adalah perlu bagi maksud saraannya. Jumlah yang dinyatakan di atas termasuklah elaun diri bagi tahun kalendar yang berkenaan.

Perkara 22

PENDAPATAN LAIN

Butiran pendapatan seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji yang tidak disebut dengan nyata dalam Perkara terdahulu Perjanjian ini boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu kecuali jika pendapatan sedemikian diperoleh daripada sumber di Negara Pejanji yang satu lagi, pendapatan sedemikian itu boleh dicukai juga di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 23

PENGHAPUSAN CUKAI DUA KALI

1. Dalam hal Malaysia, cukai dua kali hendaklah dielakkan seperti yang berikut:

Tertakluk kepada undang-undang Malaysia berkenaan dengan kebenaran sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia bagi cukai yang kena dibayar di mana-mana negara selain Malaysia, cukai Sweden yang kena dibayar di bawah undang-undang Sweden dan mengikut Perjanjian ini oleh seseorang pemastautin Malaysia berkenaan dengan pendapatan yang diperoleh dari Sweden hendaklah dibenarkan sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Jika pendapatan sedemikian merupakan dividen yang dibayar oleh syarikat yang merupakan pemastautin Sweden kepada syarikat yang merupakan pemastautin Malaysia dan yang mempunyai tidak kurang daripada 10 peratus syer mengundi syarikat yang membayar dividen itu, kredit itu hendaklah mengambil kira cukai Sweden yang kena dibayar oleh syarikat itu berkenaan dengan pendapatannya yang daripadanya dividen itu dibayar. Kredit itu tidak boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai Malaysia itu, sebagaimana yang dihitung sebelum kredit itu diberikan, yang sesuai dengan butiran pendapatan itu.

2. Dalam hal Sweden, cukai dua kali hendaklah dielakkan seperti yang berikut:

- (a) Jika pemastautin Sweden memperoleh pendapatan yang di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut peruntukan Perjanjian ini boleh dicukai di Malaysia, Sweden hendaklah membenarkan-tertakluk kepada peruntukan undang-undang Sweden mengenai kredit bagi cukai asing (sebagaimana yang dipinda dari semasa ke semasa tanpa mengubah prinsip am Perjanjian ini) – sebagai suatu potongan daripada cukai atas pendapatan sedemikian, suatu jumlah yang bersamaan dengan cukai Malaysia yang dibayar berkenaan dengan pendapatan itu;
- (b) Jika pemastautin Sweden memperoleh pendapatan yang mengikut peruntukan Perjanjian ini, boleh dikenakan cukai hanya di Malaysia, Sweden boleh, apabila menentukan kadar bersenggat cukai Sweden, mengambil kira pendapatan yang boleh dikenakan cukai hanya di Malaysia;
- (c) Walau apa pun peruntukan subperenggan (a) perenggan ini, dividen yang dibayar oleh syarikat yang merupakan pemastautin Malaysia kepada syarikat yang merupakan pemastautin Sweden hendaklah dikecualikan daripada cukai Sweden mengikut peruntukan undang-undang Sweden yang menentukan pengecualian cukai atas dividen yang dibayar kepada syarikat Sweden oleh syarikat di luar negara;
- (d) Bagi maksud subperenggan (a) perenggan ini, apabila sesuatu syarikat Sweden mempunyai establismen tetap di Malaysia, istilah “cukai Malaysia dibayar” hendaklah disifatkan termasuk cukai Malaysia atas keuntungan yang boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu yang akan dibayar jika tidak kerana apa-apa pengecualian had masa atau pengurangan cukai yang diberikan di bawah peruntukan insentif yang terkandung dalam undang-undang Malaysia yang dimaksudkan untuk menggalakkan perkembangan ekonomi sehingga takat yang pengecualian atau pengurangan sedemikian diberikan bagi keuntungan daripada aktiviti perindustrian atau pembuatan atau daripada sektor pertanian, perhutanan, perikanan atau pelancongan (termasuk restoran dan hotel) dengan syarat bahawa aktiviti itu dijalankan di Malaysia. Bagi maksud subperenggan (c) perenggan ini, cukai sebanyak 15 peratus yang dikira atas asas cukai Sweden hendaklah dianggap telah dibayar bagi aktiviti sedemikian dan di bawah syarat-syarat yang disebut dalam ayat terdahulu sekalipun cukai yang sebenarnya dibayar di Malaysia adalah kurang daripada 15 peratus;
- (e) Peruntukan subperenggan (d) hendaklah terpakai hanya bagi sepuluh tahun pertama yang Perjanjian ini berkuat kuasa. Tempoh ini boleh dilanjutkan melalui persetujuan bersama antara pihak-pihak berkuasa berwibawa.

Perkara 24

TIADA DISKRIMINASI

1. Rakyat suatu Negara Pejanji tidaklah boleh dijadikan tertakluk di Negara Pejanji yang satu lagi kepada apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang selain daripada atau lebih membebankan berbanding dengan pencukaian dan kehendak yang berkaitan yang baginya rakyat Negara

yang satu lagi dalam hal keadaan yang sama adalah atau boleh dijadikan tertakluk. Peruntukan ini hendaklah, walau apa pun peruntukan Perkara 1, terpakai juga bagi bukan pemastautin salah satu atau kedua-dua Negara Pejanji.

2. Pencukaian ke atas establismen tetap yang dipunyai oleh suatu perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi tidak boleh dilevi secara kurang baik di Negara Pejanji yang satu lagi itu berbanding dengan pencukaian yang dilevi ke atas perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti yang sama.

3. Kecuali jika peruntukan perenggan 1 Perkara 9, perenggan 8 Perkara 11, perenggan 6 Perkara 12 dan perenggan 6 Perkara 13 terpakai, bunga, royalti, fi bagi perkhidmatan teknik dan bayaran lain yang dibayar oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh, bagi maksud untuk menentukan keuntungan boleh cukai perusahaan itu, dipotong mengikut syarat-syarat yang sama seolah-olah bunga, royalti, fi bagi perkhidmatan teknik dan bayaran lain itu telah dibayar kepada pemastautin Negara yang mula-mula disebut itu. Apabila, walau bagaimanapun, undang-undang domestik suatu Negara Pejanji memperuntukkan bahawa suatu cukai hendaklah ditahan pada sumber dan obligasi ini telah tidak dipenuhi, kehendak yang disebut terdahulu itu bolehlah diketepikan.

4. Perusahaan-perusahaan suatu Negara Pejanji, yang modalnya dipunyai atau dikawal sepenuhnya atau sebahagiannya, secara langsung atau tidak langsung, oleh seorang pemastautin atau lebih Negara Pejanji yang satu lagi, tidak boleh dijadikan tertakluk di Negara yang mula-mula disebut itu kepada apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang berlainan atau lebih membebankan berbanding dengan pencukaian dan kehendak yang berkaitan yang kepadanya perusahaan-perusahaan seumpamanya yang lain daripada Negara yang mula-mula disebut itu adalah atau boleh dijadikan tertakluk.

5. Tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh ditafsirkan sebagai mewajibkan:

(a) suatu Negara Pejanji untuk memberi individu yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi apa-apa elaun diri, pelepasan dan pengurangan bagi maksud cukai berdasarkan taraf sivil atau tanggungjawab keluarga yang diberikan oleh Negara itu kepada pemastautinnya sendiri;

(b) Malaysia untuk memberi rakyat Sweden yang tidak bermastautin di Malaysia elaun diri, pelepasan dan pengurangan bagi maksud cukai yang menurut undang-undang, pada tarikh Perjanjian ini ditandatangani, hanya boleh diberikan kepada rakyat Malaysia yang tidak bermastautin di Malaysia.

6. Dalam Perkara ini, istilah “pencukaian” ertinya cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 25

TATACARA PERSETUJUAN BERSAMA

1. Jika seseorang menganggap bahawa tindakan salah satu atau kedua-dua Negara Pejanji mengakibatkan atau akan mengakibatkan kepadanya pencuciaan yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini, dia boleh, walau apa pun remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang domestik Negara itu, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji yang dia merupakan pemastautinnya atau, jika kesnya termasuk di bawah perenggan 1 Perkara 24, kepada Negara Pejanji yang dia merupakan rakyatnya. Kes itu mestilah dikemukakan dalam masa tiga tahun dari pemberitahuan pertama mengenai tindakan yang mengakibatkan pencuciaan yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini.
2. Pihak berkuasa berwibawa hendaklah berusaha, jika didapatinya bahawa bantahan itu wajar dan jika pihak berkuasa berwibawa itu sendiri tidak dapat mencapai suatu penyelesaian yang memuaskan, untuk menyelesaikan kes itu melalui persetujuan bersama dengan pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji yang satu lagi, dengan tujuan untuk mengelakkan pencuciaan yang tidak mengikut Perjanjian ini. Apa-apa persetujuan yang dicapai hendaklah dilaksanakan walau apa pun apa-apa had masa dalam undang-undang domestik Negara-Negara Pejanji.
3. Pihak-pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah berusaha untuk menyelesaikan, melalui persetujuan bersama, apa-apa kesulitan atau keraguan yang berbangkit tentang pentafsiran atau pemakaian Perjanjian ini. Mereka boleh juga berunding bersama bagi penghapusan pencuciaan dua kali dalam hal yang tidak diperuntukkan dalam Perjanjian ini.
4. Pihak berkuasa berwibawa Negara-Negara Pejanji boleh berhubung antara satu sama lain secara langsung bagi maksud mencapai persetujuan mengikut maksud perenggan yang terdahulu.

Perkara 26

PERTUKARAN MAKLUMAT

1. Pihak-pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah bertukar-tukar maklumat sebagaimana yang perlu bagi menjalankan peruntukan Perjanjian ini atau peruntukan undang-undang domestik Negara-Negara Pejanji berkenaan dengan cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini setakat yang pencuciaan di bawahnya itu tidak bercanggah dengan Perjanjian ini. Pertukaran maklumat itu tidak disekat oleh Perkara 1. Apa-apa maklumat yang diterima oleh suatu Negara Pejanji hendaklah dikira sebagai rahsia mengikut cara yang sama sebagaimana maklumat yang diperolehi di bawah undang-undang domestik Negara itu dan hendaklah didedahkan hanya kepada orang atau pihak berkuasa (termasuk mahkamah dan badan pentadbiran) yang terlibat dengan pentaksiran atau pemungutan, penguatkuasaan atau pendakwaan berkenaan dengan, atau pemutusan rayuan yang berhubungan dengan, cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini. Orang atau pihak berkuasa itu hendaklah menggunakan maklumat itu hanya bagi maksud sedemikian. Mereka boleh mendedahkan maklumat itu dalam prosiding mahkamah awam atau dalam keputusan kehakiman.

2. Peruntukan perenggan 1 tidak sekali-kali boleh ditafsirkan sebagai mengenakan obligasi ke atas suatu Negara Pejanji:

- (a) untuk menjalankan langkah pentadbiran yang bercanggah dengan undang-undang atau amalan pentadbiran Negara itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (b) untuk memberi maklumat yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran Negara itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (c) untuk memberikan maklumat yang akan mendedahkan apa-apa rahsia perdagangan, perniagaan, perindustrian, komersial atau profesional atau proses perdagangan, atau maklumat, yang pendedahannya akan bertentangan dengan dasar awam.

Perkara 27

BATASAN RELIEF

1. Jika di bawah mana-mana peruntukan Perjanjian ini apa-apa pendapatan dilepaskan daripada cukai di dalam suatu Negara Pejanji dan, di bawah undang-undang yang berkuat kuasa di Negara Pejanji yang satu lagi itu, seseorang, berkenaan dengan pendapatan itu, adalah tertakluk kepada cukai dengan merujuk kepada jumlahnya yang diremit atau yang diterima di Negara Pejanji yang satu lagi itu dan tidak dengan merujuk kepada jumlah sepenuhnya, maka pelepasan yang akan dibenarkan di bawah Perjanjian ini di dalam Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu hendaklah terpakai hanya bagi sekian banyak pendapatan itu sebagaimana yang diremitkan atau diterima di dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu.

2. Apa-apa peruntukan Perjanjian ini yang memberikan pengecualian atau pengurangan cukai tidaklah terpakai bagi orang yang berhak kepada apa-apa faedah cukai di bawah:

- (a) suatu undang-undang di salah satu Negara yang telah dikenal pasti dalam Nota Pertukaran antara Negara-Negara; atau
- (b) mana-mana undang-undang cukai lain yang sebahagian besarnya seumpamanya.

Perkara 28

ANGGOTA MISI DIPLOMATIK DAN JAWATAN KONSULAR

Tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini boleh menyentuh keistimewaan fiskal anggota misi diplomatik atau jawatan konsular di bawah kaedah-kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan perjanjian khas.

Perkara 29

PERMULAAN KUAT KUASA

1. Setiap Negara Pejanji hendaklah memaklumkan pihak yang satu lagi mengenai penyempurnaan tatacara yang dikehendaki oleh undang-undangnya bagi permulaan kuat kuasa Perjanjian ini.

2. Perjanjian ini hendaklah mula berkuat kuasa pada hari yang ketiga puluh selepas penerimaan pemberitahuan ini yang terkemudian dan hendaklah sesudah itu mempunyai kuat kuasa—

(a) di Malaysia:

- (i) berkenaan dengan cukai Malaysia, selain cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa;
- (ii) berkenaan dengan cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar kedua yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa;

(b) di Sweden:

- (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan pada sumber, bagi pendapatan yang diperoleh pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa;
- (ii) berkenaan dengan cukai lain atas pendapatan, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun cukai yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa.

3. Perjanjian antara Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Beraja Sweden bagi pengelakan cukai dua kali dan pencegahan pelarian fiskal mengenai cukai atas pendapatan yang ditandatangani di Kuala Lumpur pada 21 November 1970, hendaklah ditamatkan dan terhenti mempunyai kuat kuasa mulai dari tarikh Perjanjian ini mula berkuat kuasa mengikut peruntukan perenggan 2 Perkara ini.

Perkara 30

PENAMATAN

Perjanjian ini hendaklah terus berkuat kuasa bagi tempoh masa yang tidak terbatas, tetapi salah satu Negara Pejanji boleh menamatkan Perjanjian ini, melalui saluran diplomatik, dengan memberi Negara Pejanji yang satu lagi notis penamatan bertulis pada atau sebelum 30 Jun dalam mana-mana tahun kalendar selepas tempoh lima tahun dari tarikh ini mula berkuat kuasa. Dalam keadaan sedemikian, Perjanjian ini hendaklah terhenti berkuat kuasa:

(a) di Malaysia:

- (i) berkenaan dengan cukai Malaysia, selain cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya notis itu diberikan;

- (ii) berkenaan dengan cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar kedua yang mengikuti tahun yang dalamnya notis itu diberikan;

(b) di Sweden:

- (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan pada sumber, bagi pendapatan yang diperoleh pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya notis itu diberikan;
- (ii) berkenaan dengan cukai lain atas pendapatan, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun cukai yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya notis itu diberikan.

PADA MENYAKSIKAN hal yang tersebut di atas, yang bertandatangan di bawah ini, yang diberi kuasa dengan sewajarnya, oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Perjanjian ini.

DIBUAT dalam dua salinan di Stockholm pada 12 hari bulan Mac 2002, setiap satu dalam bahasa Melayu, bahasa Sweden dan bahasa Inggeris, ketiga-tiga teks itu sama sahinya. Sekiranya terdapat pertikaian dalam pentafsiran dan pemakaian Perjanjian ini, teks bahasa Inggeris hendaklah terpakai.

Bagi Kerajaan
Malaysia

Bagi Kerajaan
Beraja Sweden

PROTOKOL

1. Pada masa penandatanganan Perjanjian antara Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Beraja Sweden bagi Pengelakan Pencukaian Dua Kali dan Pencegahan Pelarian Fiskal mengenai Cukai atas Pendapatan, kedua-dua Kerajaan telah bersetuju supaya peruntukan yang berikut hendaklah menjadi bahagian integral Perjanjian.

2. Adalah difahamkan bahawa:

- (a) dengan merujuk kepada Perkara 8, berkenaan dengan keuntungan yang diperoleh oleh konsortium pengangkutan udara Sistem Penerbangan Scandinavia (SAS) peruntukan perenggan 1 hendaklah terpakai hanya bagi apa-apa bahagian keuntungan yang bersamaan dengan penyertaan yang dipegang dalam konsortium itu oleh SAS Sverige AB, pekongsi Sweden bagi SAS;
- (b) dengan merujuk kepada perenggan 3 Perkara 14, berkenaan dengan laba yang diperoleh oleh konsortium pengangkutan udara Sistem Penerbangan Scandinavia (SAS), peruntukan perenggan ini hendaklah terpakai hanya bagi apa-apa bahagian keuntungan yang bersamaan dengan penyertaan yang dipegang dalam konsortium itu oleh SAS Sverige AB, pekongsi Sweden bagi SAS; dan

- (c) dengan merujuk kepada perenggan 3 Perkara 16, jika pemastautin Sweden memperoleh saraan berkenaan dengan pekerjaan yang dijalankan di atas sesuatu pesawat udara yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa melalui konsortium pengangkutan udara Sistem Penerbangan Scandinavia (SAS), saraan itu boleh dikenakan cukai di Sweden sahaja.

PADA MENYAKSIKAN hal yang tersebut di atas yang bertandatangan di bawah ini, yang diberi kuasa dengan sewajarnya oleh Kerajaan mereka masing-masing telah menandatangani Protokol ini.

DIBUAT dalam dua salinan di Stockholm pada 12 haribulan Mac 2002, setiap satu dalam bahasa Melayu, bahasa Sweden dan bahasa Inggeris, ketiga-tiga teks itu sama sahinya. Sekiranya terdapat pertikaian dalam pentafsiran dan pemakaian Protokol ini, teks bahasa Inggeris hendaklah terpakai.

Bagi Kerajaan
Malaysia

Bagi Kerajaan
Beraja Sweden

Dibuat 20 Jun 2003

[Perb. 0.6869/98 Vol. 3(55); PN(PU²)80/A/IV]

DATO' DR. JAMALUDIN BIN MOHD JARJIS
Menteri Kewangan Kedua

[Akan dibentangkan di Dewan Rakyat menurut subseksyen 132(6) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(5) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967]

INCOME TAX ACT 1967
AND
PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF (THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF
SWEDEN) ORDER 2003

IN exercise of the powers conferred by subsection 132(1) of the Income Tax Act 1967 [Act 53] and subsection 65A(1) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967 [Act 543], the Minister makes the following order:

Citation

1. This order may be cited as the **Double Taxation Relief (The Government of the Kingdom of Sweden) Order 2003**.

Double taxation relief

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made by the Government of Malaysia with the Government of the Kingdom of Sweden with a view of affording relief from double taxation in relation to Malaysian tax and Swedish tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that those arrangements shall have effect.

SCHEDULE

(Paragraph 2)

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF MALAYSIA AND THE
GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF SWEDEN FOR THE AVOIDANCE
OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL
EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

The Government of Malaysia and The Government of the Kingdom of Sweden, desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, have agreed as follows:

Article 1

PERSONS COVERED

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. The existing taxes which are the subject of this Agreement are:
 - (a) in Malaysia:
 - (i) the income tax; and
 - (ii) the petroleum income tax;(hereinafter referred to as “Malaysian tax”);
 - (b) in Sweden:
 - (i) the national income tax; (den statliga inkomstskatten);
 - (ii) the withholding tax on dividends (kuponngskatten);
 - (iii) the income tax on non-residents (den sarskilda inkomstskatten for utomlands bosatta);
 - (iv) the income tax on non-residents artistes and athletes (den sarskilda inkomstskatten for utomlands bosatta artister m. fl.); and
 - (v) the municipal income tax (den kommunala inkomstskatten;(hereinafter referred to as “Swedish tax”).
2. This Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes on income which are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of important changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:
 - (a) the term “Malaysia” means the territories of the Federation of Malaysia, the territorial waters of Malaysia and the sea-bed and subsoil of the territorial waters, and includes any area extending beyond the limits of the territorial waters of Malaysia, and the sea-bed and subsoil of any such area, which has been or may hereafter be designated under the laws of Malaysia and in accordance with international law as an area over which Malaysia has sovereign rights for the purposes of exploring and exploiting the natural resources, whether living or non-living;
 - (b) the term “Sweden” means the Kingdom of Sweden and, when used in a geographical sense, includes the national territory, the territorial sea of Sweden as well as other maritime areas over which Sweden in accordance with international law exercises sovereign rights or jurisdiction;
 - (c) the term “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean Malaysia or Sweden as the context requires;
 - (d) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;
 - (e) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
 - (f) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - (g) the term “national” means:
 - (i) any individual possessing the citizenship of a Contracting State;
 - (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
 - (h) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
 - (i) the term “competent authority” means:
 - (i) in the case of Malaysia, the Minister of Finance or his authorised representative; and
 - (ii) in the case of Sweden, the Minister of Finance, his authorised representative or the authority which is designated as a competent authority for the purpose of this Agreement.

2. As regards the application of this Agreement at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which this Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the tax laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and a political subdivision, a local authority and any statutory body or governmental agency thereof. However, in the case of a partnership or estate the term applies only to the extent that the income derived by such partnership or estate is subject to tax in that State as the income of a resident, either in its hands or in the hands of its partners or beneficiaries.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- (a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- (b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
- (c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
- (d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to settle the question by mutual agreement.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term “permanent establishment” includes especially:
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop; and
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.
3. A building site or construction, installation or assembly project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than 12 months.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:
 - (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
 - (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
 - (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.
5. An enterprise of a Contracting State shall be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it carries on supervisory activities in that other State for more than six months in connection with a building site or a construction, installation or assembly project which is being undertaken in that other State.
6. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies - is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first-mentioned Contracting State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, if such a person:
 - (a) has, and habitually exercises in that State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless the activities of such

a person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph; or

- (b) maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise from which he regularly receives and fills orders on behalf of the enterprise.

7. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. (a) The term “immovable property” shall, subject to the provisions of subparagraphs (b) and (c), have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated;

- (b) The term “immovable property” shall in any case include buildings, property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources;

(c) Ship, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses including executive and general administrative expenses, which would be deductible if the permanent establishment were an independent enterprise, insofar as they are reasonably allocable to the permanent establishment, whether incurred in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
4. If the information available is inadequate to determine the profits to be attributed to a permanent establishment of an enterprise, nothing in this Article shall affect the application of any law of that State relating to the determination of the tax liability of a person by the exercise of a discretion or the making of an estimate, provided that the law shall be applied, so far as the information available permits, in accordance with the principles of this Article.
5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to the profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where—

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits where that other State considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Dividends paid by a company which is a resident of Sweden to a resident of Malaysia may also be taxed in Sweden according to Swedish laws, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount of the dividends. Where, however, the beneficial owner of the dividends is a company (other than a partnership) which holds directly at least 10 per cent of the voting power of the company paying the dividends, the dividends shall be exempt from tax in Sweden.

3. Dividends paid by a company which is a resident of Malaysia to a resident of Sweden who is the beneficial owner thereof shall be exempt from any tax in Malaysia which is chargeable on dividends in addition to the tax chargeable in respect of income or profits of the company.

4. The provisions of paragraphs 2 and 3 shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.
5. The term “dividends” as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.
6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State, of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.
7. Where a company which is a resident of a Contracting State derives income or profits from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company’s undistributed profits to a tax on the company’s undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of income or profits arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such interest may be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, the Government of a Contracting State shall be exempt from tax in the other Contracting State in respect of interest derived by the Government from that other State.
4. For the purposes of paragraph 3, the term “Government”:
 - (a) in the case of Malaysia means the Government of Malaysia and shall include:
 - (i) the governments of the states;
 - (ii) the Bank Negara Malaysia;
 - (iii) the local authorities;

- (iv) the statutory bodies; and
- (v) the Export-Import Bank of Malaysia Berhad (EXIM Bank);
- (b) in the case of Sweden means the Government of Sweden and shall include:
 - (i) the Central Bank of Sweden;
 - (ii) the political subdivisions;
 - (iii) the local authorities;
 - (iv) the statutory bodies;
 - (v) the Swedish Export Credit Corporation (SEK), to the extent that the loan is guaranteed by the Government of Sweden; and
 - (vi) the Swedish International Development Authority (SIDA).

5. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor’s profits, and in particular, income from Government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed 8 per cent of the gross amount of the royalties.
3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work (including cinematograph films, and films or tapes for radio or television broadcasting), any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information (know-how) concerning industrial, commercial or scientific experience.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such a case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying such royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to other provisions of this Agreement.

Article 13

FEES FOR THE TECHNICAL SERVICES

1. Fees for technical services arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such fees for technical services may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but where the beneficial owner of the fees for technical services is a resident of the other Contracting State the tax so charged shall not exceed 8 per cent of the gross amount of the fees for technical services.
3. The term “fees for technical services” as used in this Article means payments of any kind to any person, other than to an employee of the person making the payments, in consideration for any services of a technical, managerial or consultancy nature.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the fees for technical services, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the fees for technical services arise through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the fees for technical services are effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such a case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.
5. Fees for technical services shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the fees for technical services, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the fees for technical services was incurred, and such fees for technical services are borne by such permanent establishment or fixed base, then such fees for technical services shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the fees for technical services having regard to the services for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 14

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State, or from the alienation of shares in a company the assets of which consist principally of such property, may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.
3. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.
4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.
5. Notwithstanding the provisions of paragraph 4, gains from the alienation of any property derived by an individual who has been a resident of a Contracting State and who has become a resident of the other Contracting State, may be taxed in the first-mentioned State if the alienation of the property occurs at any time during the ten years next following the date on which the individual has ceased to be a resident of the first-mentioned State.

Article 15

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State except in the following circumstances, when such income may also be taxed in the other Contracting State:
 - (a) if he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities; in that case, only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other Contracting State; or
 - (b) if his stay in the other Contracting State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the calendar year concerned; in that case, only so much of the income as is derived from his activities performed in that other State may be taxed in that other State.
2. The term “professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 16

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 17, 19, 20 and 21, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - (a) the recipient is present in the other Contracting State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the calendar year concerned; and
 - (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
 - (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that State.

Article 17

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State, may be taxed in that other State.

Article 18

ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Articles 15 and 16, income derived by a resident of a Contracting State as an artiste, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an artistes or a sportsman in his capacity as such accrues not to the artistes or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 15 and 16, be taxed in the Contracting State in which the activities of the artiste or sportsman are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to remuneration or profits derived from activities exercised in a Contracting State if the visit to that State is directly or indirectly supported wholly or almost wholly from the public funds of the other Contracting State, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof.

Article 19

PENSIONS, ANNUITIES AND SIMILAR PAYMENTS

1. Pensions and other similar remuneration, disbursement under the Social Security legislation and annuities arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in the first-mentioned Contracting State.

2. The term “annuity” means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money’s worth.

Article 20

GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to an individual in respect of services rendered to that State or political subdivision or local authority or statutory body thereof shall be taxable only in that State.

(b) However, such salaries, wages and other similar remuneration, shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other State and the individual is a resident of that other State who:

(i) is a national of that other State, or

(ii) did not become a resident of that other State solely for the purpose of rendering the services.

2. The provisions of Articles 16 and 17 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof.

Article 21

STUDENTS AND TRAINEES

An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and is temporarily present in the other State solely:

(a) as a student at a recognised university, college, school or other similar recognised educational institution in that other State;

(b) as a business or technical apprentice; or

- (c) as a recipient of a grant, allowances to compensate for specific expenses or award for the primary purpose of study, research or training from the Government of either State or from a scientific, educational, religious or charitable organisation or under a technical assistance programme entered into by the Government of either State,

shall be exempt from tax in that other State on:

- (i) all remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education, study, research or training;
- (ii) the amount of such grant, allowances to compensate for specific expenses or award; and
- (iii) any remuneration not exceeding 2,500 US dollars per annum in respect of services in that other State provided the services are performed in connection with his study, research or training or are necessary for the purposes of his maintenance. The amount stated above shall include the personal allowance for the calendar year in question.

Article 22

OTHER INCOME

Items of income of a resident of a Contracting State which are not expressly mentioned in the foregoing Article of this Agreement shall be taxable only in that Contracting State except that if such income is derived from sources in the other Contracting State, it may also be taxed in that other State.

Article 23

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. In the case of Malaysia, double taxation shall be avoided as follows:

Subject to the laws of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysia tax of tax payable in any country other than Malaysia, the Swedish tax payable under the laws of Sweden and in accordance with this Agreement by a resident of Malaysia in respect of income derived from Sweden shall be allowed as a credit against Malaysian tax payable in respect of that income. Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of Sweden to a company which is a resident of Malaysia and which owns not less than 10 per cent of the voting shares of the company paying the dividend, the credit shall take into account Swedish tax payable by that company in respect of its income out of which the dividend is paid. The credit shall not, however, exceed that part of the Malaysian tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.

2. In the case of Sweden, double taxation shall be avoided as follows:

- (a) Where a resident of Sweden derives income which under the laws of Malaysia and in accordance with the provisions of this Agreement may be taxed in Malaysia, Sweden shall allow - subject to the provisions

of the laws of Sweden concerning credit for foreign tax (as it may be amended from time to time without changing the general principle hereof) - as a deduction from the tax on such income, an amount equal to the Malaysian tax paid in respect of such income;

- (b) Where a resident of Sweden derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement, shall be taxable only in Malaysia, Sweden may, when determining the graduated rate of Swedish tax, take into account the income which shall be taxable only in Malaysia;
- (c) Notwithstanding the provisions of subparagraph (a) of this paragraph, dividends paid by a company which is a resident of Malaysia to a company which is a resident of Sweden shall be exempt from Swedish tax according to the provisions of Swedish law governing the exemption of tax on dividends paid to Swedish companies by companies abroad;
- (d) For the purposes of subparagraph (a) of this paragraph, when a Swedish company has a permanent establishment in Malaysia, the term "Malaysian tax paid" shall be deemed to include the Malaysian tax on profits attributable to such permanent establishment which would have been paid but for any time-limited exemption or reduction of tax granted under incentive provisions contained in the laws of Malaysia designed to promote economic development to the extent that such exemption or reduction is granted for profits from industrial or manufacturing activities or from the agriculture, forestry, fishing or tourism sectors (including restaurants and hotels) provided that the activities have been carried out in Malaysia. For the purposes of subparagraph (c) of this paragraph a tax of 15 per cent calculated on a Swedish tax base shall be considered to have been paid for such activities and under those conditions mentioned in the previous sentence even if the tax actually paid in Malaysia is less than 15 per cent;
- (e) The provisions of paragraph (d) shall apply only for the first ten years during which this Agreement is effective. This period may be extended by a mutual agreement between the competent authorities.

Article 24

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 8 of Article 11, paragraph 6 of Article 12 and paragraph 6 of Article 13 apply, interest, royalties, fees for technical services and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. When, however, the domestic laws of a Contracting State provide that a tax shall be withheld at source and this obligation has not been fulfilled the aforesaid requirements may be set aside.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first-mentioned State are or may be subjected.

5. Nothing in this Article shall be construed as obliging:

- (a) a Contracting State to grant to individuals who are resident of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents;
- (b) Malaysia to grant to nationals of Sweden not resident in Malaysia those personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes which are by law available on the date of signature of this Agreement only to nationals of Malaysia who are not resident in Malaysia.

6. In this Article, the term “taxation” means taxes to which this Agreement applies.

Article 25

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in this Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purposes of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Agreement insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Agreement. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws or the administrative practice of that or of the other Contracting State;
- (b) to supply information which are not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.

Article 27

LIMITATION OF RELIEF

1. Where under any provision of this Agreement any income is relieved from tax in a Contracting State and, under the law in force in the other Contracting State a person, in respect of that income, is subject to tax by reference to the amount thereof which is remitted to or received in that other Contracting State and not by reference to the full amount thereof, then the relief to be allowed under this Agreement in the first mentioned Contracting State shall apply only to so much of the income as is remitted to or received in that other Contracting State.

2. Any provision of this Agreement conferring an exemption or a reduction of tax shall not apply to persons entitled to any tax benefits under:

- (a) a law of either one of the States which has been identified in an Exchange of Notes between the States; or
- (b) any other substantially similar tax law.

Article 28

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 29

ENTRY INTO FORCE

1. Each of the Contracting States shall notify the other of the completion of the procedures required by its law for the entry into force of this Agreement.

2. The Agreement shall enter into force on the thirtieth day after the receipt of the later of these notifications and shall thereupon have effect—

(a) in Malaysia:

- (i) in respect of Malaysian tax, other than petroleum income tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which this Agreement enters into force;
- (ii) in respect of petroleum income tax, to taxes chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which this Agreement enters into force;

(b) in Sweden:

- (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after the first day of January in the calendar year following the year in which this Agreement enters into force;
- (ii) in respect of other taxes on income, to taxes chargeable for any tax year beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which this Agreement enters into force.

3. The Agreement between the Government of Malaysia and the Government of the Kingdom of Sweden for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income signed at Kuala Lumpur on November 21, 1970, shall terminate and cease to have effect from the dates upon which this Agreement has effect in accordance with the provisions of paragraph 2 of this Article.

Article 30

TERMINATION

This Agreement shall remain in effect indefinitely, but either Contracting State may terminate the Agreement, through diplomatic channels, by giving to the other Contracting State written notice of termination on or before June 30th in any calendar year after the period of five years from the date on which this Agreement enters into force. In such an event this Agreement shall cease to have effect:

(a) in Malaysia:

- (i) in respect of Malaysian tax, other than petroleum income tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which the notice is given;
- (ii) in respect of petroleum income tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which the notice is given;

(b) in Sweden:

- (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after the first day of January in the calendar year following the year in which the notice is given;
- (ii) in respect of other taxes on income, to taxes chargeable for any tax year beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which the notice is given.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Stockholm this 12th day of March 2002, each in the Malay, the Swedish and the English language, the three texts being equally authentic. In the event of there being a dispute in the interpretation and the application of this Agreement, the English text shall prevail.

For the Government of
Malaysia

For the Government of
the Kingdom of Sweden

PROTOCOL

1. At the time of signing the Agreement between the Government of Malaysia and the Government of the Kingdom of Sweden of the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income, both Governments have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Agreement.

2. It is understood that:

- (a) with reference to Article 8, profits derived by the air transport consortium Scandinavian Airlines System (SAS) the provisions of paragraph 1 shall apply only to such part of the profits as corresponds to the participation held in the consortium by SAS Sverige AB, the Swedish partner of SAS.
- (b) with reference to paragraph 3 of Article 14, gains derived by the air transport consortium Scandinavian Airlines System (SAS) the provisions of this paragraph shall apply only to such part of the profits as corresponds to the participation held in that consortium by SAS Sverige AB, the Swedish partner of SAS; and
- (c) with reference to paragraph 3 of Article 16, where a resident of Sweden derives remuneration in respect of an employment exercised aboard an aircraft operated in international traffic by the air transport consortium Scandinavian Airlines System (SAS), such remuneration shall be taxable only in Sweden.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed this Protocol.

DONE in duplicate at Stockholm this 12th day of March 2002, each in the Malay, the Swedish and the English language, the three texts being equally authentic. In the event of there being a dispute in the interpretation and the application of this Protocol, the English text shall prevail.

For the Government of
Malaysia

For the Government of
the Kingdom of Sweden

Your Excellency

I have the honour to acknowledge receipt of Your Excellency's Note of today which read as follows:

"I have the honour to refer to the Agreement between the Government of the Kingdom of Sweden and the Government of Malaysia for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income which has been signed today and to propose on behalf of the Government of the Kingdom of Sweden that with reference to paragraph 2 of Article 27:

The provisions of this Agreement shall not apply to persons carrying on offshore business activity under the Labuan Offshore Business Activity Tax Act 1990 (as amended).

"Offshore business activity" means an offshore business activity as defined under Section 2(1) of the Labuan Offshore Business Activity Tax Act 1990 (as amended).

If the foregoing proposal is acceptable to the Government of Malaysia, I have the honour to suggest that the present Note and Your Excellency's reply to that effect should be regarded as constituting an Agreement that shall form an integral part of the Agreement for the avoidance of double taxation in this matter, which shall enter into force at the same time as the entry into force of this Agreement."

The above proposal being acceptable to the Government of Malaysia, I have the honour to confirm that Your Excellency's Note and this reply shall be regarded as constituting an Agreement that shall form an integral part of the Agreement for the avoidance of double taxation in this matter, which shall enter into force at the same time as the entry into force of this Agreement.

I take this opportunity to renew to your Excellency the assurances of my highest consideration.

For the Government of
Malaysia

Your Excellency

I have the honour to refer to the Agreement between the Government of the Kingdom of Sweden and the Government of Malaysia for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income which has been signed today and to propose on behalf of the Government of the Kingdom of Sweden that with reference to paragraph 2 of Article 27:

The provisions of this Agreement shall not apply to persons carrying on offshore business activity under the Labuan Offshore Business Activity Tax Act 1990 (as amended).

"Offshore business activity" means an offshore business activity as defined under Section 2(1) of the Labuan Offshore Business Activity Tax Act 1990 (as amended).

If the foregoing proposal is acceptable to the Government of Malaysia, I have the honour to suggest that the present Note and Your Excellency's reply to that effect should be regarded as constituting an Agreement that shall form an integral part of the Agreement for the avoidance of double taxation in this matter, which shall enter into force at the same time as the entry into force of this Agreement .

I avail myself of this opportunity to extend to your Excellency the assurance of my highest consideration.

For the Government of the
Kingdom of Sweden

Made 20 June 2003

[Perb. 0.6869/4 Vol. 5(55); PN(PU²)80/A/IV]

DATO' DR JAMALUDIN BIN MOHD JARJIS
Second Minister of Finance

[To be laid before the Dewan Rakyat pursuant to subsection 132(6) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967]